Ч. 7. Четвер 10 (23) січня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10 80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З буджетової комісиї. — Положенє в Ішпанії. — Російскі справи. — Конець полуднево-американьского заколоту.)

В буджетовій комісиї тревала вчера кілька годин міністерияльна криза. Именно міністер скарбу Бем-Баверк загрозив димісиєю на случай, колиби комісия згодила ся на внесенє референта державних мит, аби з огляду на ухвалений палатою закон о знесеню мит, дозволено правительству лише пів року побирати доходи з мит, а від 1 липня аби то побиранє знести. Міністер загрозив на случай принятя того внесеня димісиєю. Справа заострила ся так дуже, що предсїдатель комісиї др. Катрайн відложив о годині 12-ій засїданє до години 3 по полудни, аби сторонництва могли порозуміти ся. На пополудневім засїданю відбуло ся голосованє, в котрім значною більшостию відкинено внесенє референта. За внесенєм референта голосували лише антисеміти і Молодочехи.

Революция в Ішпанії прибирає що раз більші розміри. Уличні розрухи більше або менше кроваві, належать нині у всіх більших містах до явищ майже щоденних і звичайних. В послїдних днях прийшло в Сараґозї до завзятої борби між лїбералами а клерикалами. Лїберали обкидали камінєм монастир єзуїтский і добирали ся повиломлювати затарасовані двері. Візване войско відмовило послуху і придивляло ся безчинно тій борбі суперників обох противних партий. Наслїдком того дало правительство димісию ґубернаторови Сараґози, побоюючись, що він і дальше не буде міг запобігти новим розрухам. — В парляменті мадридскім заявив Саґаста, що міністри справ внутрішних і рільництва подали ся до димісиї. Внутрішна ситуация в Ішпанії взагалї з кождим днем погіршає ся.

Росия в послїдних часах дуже горячково взяла ся до будови зелїзниць і водних доріг. Інжинєра манджурскої зелїзниці Бочарева вислано тепер до витиченя шляху з Верхнеудиньска (стация сибірскої зелїзниці) на Кияхту, Урґу, Калґан, до Пекіна. Та зелїзниця перейде цїлу Монґолїю, відвічною каравановою дорогою, і скоротить комунїкацию Росиї з Тихим океаном о сїмсот кільометрів, а заразом зміцнить вплив Росиї над Монґолією до рівнозначности з дїйсним забором. — Богато важнїйше значінє буде мати новий проект, яким тепер занимає ся российске правительство. Розходить ся о получене Каспийского моря з Чорним. Канал має зачинати ся під Астраханом над лиманом Волги і піти аж під Таґанроґ до лиману Дону в Азовскім морю. При тім має уживати ся електричности, добутої визисканєм сили гірских рік Кубанї і Терека. В першім рядї такий канал поміг би дуже кавказким та уральским закопам угля і нафти. Надто торговля з Перзиєю, що до тепер лежить в руках вірменьских купців, звернула би ся на ту дешеву, догідну і безпечну водну дорогу. Наслїдком будови того каналу була би будова другого від моря Каспийского до Аральского озера. Тим зближено би величезні простори центральної Азиї до европейских ринків. Кошти каналу обчислено на 87 мілїонів рублїв.

Поспоривші полуднево-американьскі републики Чілї і Арґентина погодили ся остаточно самі і без посередництва мирового суда, хоть може були, не без впливу і поради других, в тім спорі також інтересованих держав.— Так именно стала між обома републиками така умова, що арґентиньске правительство зрікло ся своїх граничних претенсий, а чілїйске зі своєї сторони признало під взглядом териториальним обовязуючим стан посїданя із 1898 р. В обох републиках панує тепер пересьвідченє, що та угода запевнит постійний спокій, тим більше, що Чілї не наміряє дальше побільшати своєї армії, а лиш займе ся виключно помноженєм і реорґанізациєю фльоти.

Письмо з Канади.

Канадийский місіонар о. Василь Жолдак надіслав до одного із своїх приятелїв лист, у якім пише:

Я вже майже половину Канади обїхав. Зима страшна, зимно, най Бог криє. Відки пишу, то менше-більше половина моєї дороги. Тепер находжу ся десь на преряях, сам не знаю, де! Не знаю, де північ, де полуднє, де схід, де захід. Біда страшна! Приїхав я до одного місточка, де і зелїзниця кінчить ся, а

---

7) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

— Як виджу, то вас взяло ся не по єрейски якесь роздразненє. Що то так нарушило рівновагу вашої душі?

— Ми згадали про чужину, що з такою силою пхає ся до Єгипту, та говорили, що треба їй ставити опір.

— Мене знайдете межи найпершими борцями — сказав Амені. — Богато ми витерпіли, а тепер наспіли нові вісти з півночи, котрі мене дуже зажурили.

— Чи може побили наше войско?

— Оно побідило, але нові тисячі наших земляків погибли в битвах та пожили смерти на маршах. Рамзес жадає до помочи нового войска. Проводир Паакер приніс менї лист від одного з наших товаришів, що суть в дружині короля, а намістникови передав письмо фараона, котре приказує єму післати пятьдесять тисячів борців, а що вже цїла каста войскова і всї помічні люди вийшли на війну, то він має брати підданих сьвятинь, що обрабляють нам наше поле, і посилати до Азиї.

По сих словах настав ропіт невдоволеня. Настоятель гороскопів тупнув ногою а Ґаґабу спитав: А ти що на то?

— Треба лагодити ся сповнити приказ короля, — відповів Амені — та скликати безпроволочно сюди настоятелїв всїх сьвятинь Амонового міста на раду. Нехай кождий з них в найсьвятїйшім місци своєї сьвятинї просить бога, щоби натхнув єго мудрою гадкою, а коли щось постановимо, то треба буде старати ся о то, щоби скріпити намістника в єго поглядах, бо він не знає, що має робити. Хто був вчера при єго молитвах?

— На мене припала була черга — сказав настоятель гороскопів.

— Піди-ж зі мною по пирі до мого помешканя, — сказав Амені приказуючим голосом. — Але чому нема між нами нашого поета?

В тій хвили увійшов Пентаур, і поклонившись свобідно і з повагою другим гостям та віддавши глубокий поклін Амені'му, попросив, щоби єму вільно було післати з лїкарем Небзехтом слїпого пастофора Тету до парашітової доньки. Амені кивнув потакуючи головою, і додав: Нехай спішать ся. Паакер чекає на них коло великої брами і поїде з ними моїм возом.

Скоро Пентаур вийшов, відозвав ся старший з тих єреїв, що приїхали з Хенну, звертаючись до Амені'го: Дїйстно, сьвятий отче, таким а не инакшим уявляв я собі вашого поета. Він такий як бог сонця, а постава у него як би у якого короля. Він на певно походить з благородного роду!

— Єго батько єсть собі простим городником, — сказав старший єрей, — котрий, що правда, дуже пильно і зручно робить коло ґрунту, який відступає єму наша сьвятиня, але що до своєї поверховности та своїх простих обичаїв, зовсїм не благородний. Він посилав Пентаура ще малим хлопцем до школи [1]), а ми тут виховали того дуже талановитого хлопця на такого, якого єго видите.

— Якеж становище займає він тут в сьвятини?

— Учить найстарших вихованків високої школи граматики і красномовности; з него також знаменитий спостерігатель зьвіздистого неба і найздібнїйший зпоміж наших снотолкователів, — відповів Ґаґабу. — От він і знову тут! До кого то повів Паакер нашого гикавого хірурґа та єго помічника?

— До переїханої доньки парашіта, — відповів Пентаур. — Але що за брусуватий чоловік з того Паакера! Аж уши болять від єго голосу, таким голосом повитав він наших лїкарів, мов би то они були єго рабами.

— Єго то гнївало, що княгиня єго до того призначила, — сказав старший єрей успокоюючо, — та на жаль навіть дїлаюча побож-

[1]) З папірусів показує ся яко річ певна, що єреями у Єгиптиян могли ставати і сини низших людий, скоро лиш сповнили приписані услівя. У Єгиптиян не було таких замкнених в собі і неприступних каст, як у Індів.

разом з тим і всяка комунікация. Наші люди мешкають від того міста що найменше 25 миль. Я зібрав ся, тай далї серед морозу і вітру до наших братів. Їхав, їхав та ледви живий добив ся до якоїсь хати, брудної, студеної, розумієсь, рускої. Не можливо було в нїй ночувати! На щастє була ніч погідна, але мороз, най Бог криє. Я пошукав по довшім часї другої хати. Натрафив на лїпшу; приняли мене, тай в нїй я остав. З тої то хати на прериях канадийских я і пишу до Вас, дорогий Друже. Страшна і тяжка праця. Прошу собі представити, я ще не давно в Канадї, а вже мені приходилось і самому прати, мити, бульбу варити, розуміє ся, і дрова збирати. Всьо те в зимі. А зима, то не наша галицка. Як таке зимно, як в Галичинї на дворі, а я его маю в хатї, то тїшу ся. От таке то. Житє місионарске, то страшне. Я вправдї вдоволений з такого житя, бо Божа ласка видимо мене піддтримує, але з другої сторони здоровлє нищить ся страшенно. Що дня майже деинде ночую, з місця на місце перебігаю широкі простори пущі, їду від хати до хати по кілька миль. Се неімовірне, але таки так є. Хата від хати по кілька миль, люди бідні, а ще до того доріг нема. Їхати треба, куди очи несуть; провідника нема! Трафляй чоловіче, де трафиш! Біда на всі боки. Нарід майже дикий, дичіє без слова Божого, без просьвіти, без науки. Як Бог не змилосердить ся над тим бідним народом, то певно і слїду не остане з руского народу в Канадї. Загине, пропаде! Тут потреба дуже сильної працї, людий з пожертвованем, готових на всяку можливу і неможливу біду і невигоду. Кажу то з недовгого досьвідченя. Я ще короткий час в тїй Канадї, але вже много а много досьвідчив.

Як Бог позволить, я пізнїйше Вам більше напишу про житє нашого народа в Канадї. На тепер то кажу лиш, що наш нарід виставлений тут в Канадї на неминучу загладу під кождим зглядом, і то ще раз кажу, що під кождим зглядом....

Новинки.

Львів дня 22-го сїчня 1902.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** ухвалила між иншими на засїданю з дня 13-ого с. м.: затвердити дійстних учителїв; в гімназиї в Бродах, о. Івана Туркевича в гімназиї Фр. Йосифа в Тернополи, Софрона Матвіяса, в учительскім званю, і надати їм титул професорів; затвердити вибір на представителїв до шк. окружних рад: М. Деща в Роичищях, Павлина Станьковского в Снятинї і В. Григлевского в Тарнобжегу; затвердити іменоване кс. Стан. Кравса на духовного члена рим. кат. обряду до окр. шк. ради в Бродах; іменувати в народних школах в Дрогобичи: Л. Лукашевича директором 5-клясової школи видїлової мужеской, П. Рабе і Теодора Кондрата учит. 3-кл. муж. шк. видїлової, Михайла Гавдяка і Мих. Чепіля стар. учителями, а Василя Ратальского мол. учителем 4-кл. муж. школи злученої з видїловою, Ольгу Ланьцуцку директоркою 3-кл. вид. жін. школи: Аделю Онишкевичівну, Йосифу Ольшаньску і Р. Д. Аксову учительками 3-кл. вид. жін. школи, Ч. Арваївну ст. учителькою і Антонїю Калужняцку мол. учителькою 4-кл. нар. жін. школи, полученої з видїловою, Мих. Остановича управителем, Ф. Пульманівну молод. учителькою 3-клясової школи на передмістю Зварицко-лїшняньскім, Ген. Фединову ст. учителькою, Мих. Лерхівну мол. учителькою 4-кл. нар жін. школи, Йос. Войтовича стар. учителем, Х. Л. Туртелятівну мол. учителькою 3-кл. школи на передмістю „Задвірне“ в Дрогобичи, Ядв. Колькевичівну стар. учителькою 4-кл. нар. школи полученої з видїловою в Тернополи, М. Шафранівну мол. учит. 4-кл. жін. школи в Тернополи, Анну Мосевичівну управителькою. Елеонору Дудикевичівну і Олену Булатівну стар. учительками 4-кл. жін. школи в Куликові, Ів. Батку управителем 2-кл. школи в Боровиї, Зен. Заклїку і Мойс. Айхенкаца старшими учителями 5-кл. шк. муж. в Скалатї, Андрея Стебновского стар учителем 5-кл. муж. школи в Галичи, Людмилу Левицку стар. учителькою 4-кл. школи в Витковї новім, Павла Гринишака управителем 4-кл. школи в Князьвлуцї.

— **Нові округи санїтарні** мають бути заснувані в Угнові, Галичи, Олеську і Стрілисках нових, а роблять ся доходженя в цїли відкритя таких округів в Кутах і в Тлустім.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителїв і учительок до шкіл народних розпічнуть ся перед ц. к. комісиєю іспитовою в Сокали дня 17-го лютого письменні, а 20-го лютого устні. Речинець внесеня подань до дня 31 сїчня с. р.

— **Новий уряд почтовий** буде відкритий з днем 1-го лютого 1902 р. в Посадї вільхівекій, сяніцкого повіта. Округ доручень того уряду почтового будуть творити громада і обшар двірский Посада вільхівска і сяніцка фабрика вагонів.

— **Осторогу перед еміґрациєю** видало австрийске мінїстерство внутрішних справ з причини, що знов грозить новий еміграцийний рух до Арґентини в полудневій Америцї. Именно розійшла ся чутка, що тамошне правительство мало розпустити в Европі вість, що буде помагати еміґрантам в закупнї землї. Як показує ся з обіжника нашого мінїстерства, то арґентиньске правительство анї не обіцяло іміґрантам нїяких полекший, анї тамошні відносини не примапчиві для еміґрациї. Взагалї фінансове становище Арґентини тепер як найгірше. В торговли панує цїлковитий застій, так, що торговельні фірми відпустили більше як половину свого персоналю. Майже неможливо найти там який небудь заробок, а до того ще високі податки висисають послїдний гріш з тамошного населеня.

— **Коли мене, то мусиш і себе!** Так сказала Юлїя, жінка кондуктора зелїзничого Маркила Ясїньского в Станїславові, коли він вернувши з нею вчера рано з балю, зачав сварку і загрозив, що єї застрілить. Ясїньский вийшов рано о 8-ій годинї з дому, а вернувши, показав револьвер і зачав знову сварку. Відтак казав служници принести горівки, пили обоє і сварили ся, а Ясїньский тимчасом писав картки і завіщане, в котрім служници записав 200 К. Коли жінка на его погрозу сказала ему: скоро застрілиш мене, то мусиш і себе застрілити, Ясїньский не надумуючись довго, стрілив два рази до жінки і тяжко єї зранив, а відтак зранив і себе. Обоїх відставлено до шпиталю, а хату їх запечатано, аж до часу, коли прийде комісия.

— **Случай чи злочин?** Дня 6-го с. м. около 10-ої години перед полуднем вибух в стодолї Ицка Зоммерштайна в Раківци повіта підгаєцкого огонь і знищив его будинки господарскі а також хати і

ність не могла зробити лагіднїйшою его прикрої вдачі.

— А противно, — відозвав ся якийсь старший вже віком єрей, — его брат, що перед кількома роками вийшов від нас — він був вибрав собі мене за учителя, — єсть дуже любим молодим чоловіком, з котрим можна все зробити.

— А его батько — сказав на то Амені — був один із найлїпших, найдїяльнїйших а при тім і найделїкатнїйших мужів.

— То він, видко, вдав ся хиба до своєї матери.

— Деж там. То дуже лагідна, щира і доброго серця женщина.

— А хибаж — спитав Пентаур — мусить дитина конче вдати ся до своїх родичів? А прецї із синів сьвятого бика не мав ще нїякий таких самих відзнак, як его батько.

— То після твоєї думки — відозвав ся Ґаґабу сьміючись — повинен Паакер стояти в хлопскій стайни, хоч би его батьком був і сам Апіс.

Пентаур не перечив ся, лиш сказав усьміхаючись: Его, коли ще ходив до школи, прозивали хлопцї задля его незностности „лісним ослом“, і таким він і лишив ся. Він був майже від всїх сильнїйшим а мимо того не мав нїхто з них більшої радости, як его розсердити.

Дїти бувають люті — сказав старший єрей. — Они видять лиш то, що діє ся, а не питають о причину. Того, що має малі здібности, уважають они за так само виноватого, як і того, що лїнивий, а Паакер міг мало чим позискати собі їх прихильність. — Я уважаю на то — і при сих словах глянув Амені на єреїв з Хенну, — щоби наші вихованки чули ся свобідні і веселі, бо скоро їм будемо відбирати їх молодечу веселість, то позбавимо ся найлїпших помічників! Всї хиби у хлопцїв не можна нїколи лїпше і лагіднїйше викоріняти як при забаві. Ученик ученика найлїпше виховує.

— Але Паакерови — відозвав ся на то єрей Меріапу — не помогло то, що его товариші дразнили. У вічній борбі з ними він зробив ся ще більше брусуватим, і длятого тепер єсть пострахом для своїх підвластних а многі его не люблять.

— Він найнещасливійший із тих многих хлопцїв, що були повірені моїй опіцї — відозвав ся на то Амені — і менї здає ся, що знаю длячого: він, коли ще був хлопцем, не мав дитинячого успособленя, бо боги не надїлили его легкодушностию. Молодий чоловік повинен малим вдоволяти ся, а єму вже з малку забагало ся богато. Хлопцї виробляли збитки, а він брав то за правду, їх жарти уважав він за глупоту, їх докучанє за ворогованє а его нерозумний батько замість учити его, щоби він тому не противив ся, намавляв его до опору в тім переконаню, що тим способом приготовить его до повного борби житя могара.

— Я вже нераз чув про дїла могара[2], — сказав на то старший віком єрей з Хенну — але не знаю докладно, чого від него вимагає ся.

Могар — відповів Ґаґабу — має з добірними і сьмілими людьми іти до ворожого краю, та розвідувати які там люди та кілько їх, розслїджувати, як там тягнуть ся гори і долини та які пливуть ріки, все то списувати та передавати панови военного дому[3], котрий відтак після тих записок каже машерувати свому войску.

— То могар мусить бути заразом борцем як і зручним писарем.

— А вжеж, а Паакерів батько був не лиш могарем, але й добрим писарем, котрого короткі і ясні записки дозваляли розглянути ся по тім краю, котрий він обїздив, так, як колиб хтось стояв на вершку гори і звідтам розглядав ся.

— А він же був з благородного роду?

— З одного із найстарших та найблагороднїйших в цїлім краю. Его батько був той славний борець Асса — відповів найстарший із гороскопів, — а до того ще, коли добив ся до високого становища і великого богатства, оженив ся був з внучкою короля Гор-ем-геб, котра так само як і намістник мала би була право до трону, як би дїдо Рамзеса не позбавив був єї рід престола насильством.

— Уважай що говориш — сказав Амені, перебиваючи бесїду палкого старця. — Рамзес I. єсть і позістане дїдом нашого короля, а в жилах сего послїдного пливе через его матїр кров правдивих наслїдників бога сонця.

— Але чистїйша і менше змішана пливе чей в жилах намістника! — відважив ся гороскоп сказати.

— Але Рамзес носив корону — відозвав ся Амені — і буде єї носити, доки богам то сподобає ся. Зважай на то, що у тебе сивий волос, а твої ворохобні слова то як іскри, котрі вітер часто заносить, а котрі скоро де нещасливо впадуть, можуть хату пустити з димом. Пируйтеж весело і дальше — панове. Але прошу вас, не згадуйте вже сего вечера про короля і нові розпоряджения. — Ти, Пентауре, не забудь завтра виконати мій приказ, але точно і розумно!

Старший єрей поклонив ся пируючим і вийшов.

Скоро лиш двері за ним замкнули ся, сказав старший віком єрей з Ханну:

[2]) Могар — звідун, уважав ся у Єгиптиян за героя, а его обовязки і трудна задача знаходить ся описана дуже точно в папірусї Анастазї I., котрий зберігає ся в британскім музею.

[3]) Так називали Єгиптияни очевидно свого „мінїстра війни“.

будинки господарскі та знаряди рільничі і запаси збіжа господарів Павла Ціхоцкого, Михайла Голуба, Евдокії Голуб, Василя Кока та Николай Кока. Всї ті пять господарів разом мають шкоди на 5400 К. Шкоди Зоммерштайна не можна було обчислити, бо той зараз по огни виїхав. Лиш шкода Ціхоцкого була обезпечена на 1000 К. Причину того огню не можна було виспідити, але єсть велике підозріне і сильні познаки, що то Зоммерштайн сам підложив огонь в своїй стодолї. В наслідок того веде ся слідство.

— **Заходом читальні „Просьвіти"** в Надвірній відбудуть ся в неділю 2-го н. ст. лютого в сали ратушевій в Надвірній, в честь Тараса Шевченка, торжествені вечерниці музикально-вокальні з отсею проґрамою: 1) Вступне слово; 2) Лисенко: „Привіт Тарасови" хор на жіночі голоси; 3) Шевченко-Воробкевич: „Думи мої" хор мужескии; 4) Шевченко: „Холодний яр" декламация; 5) Кумановский: „Летів орел" вязанка з народних пісень на мішаний хор a capella; 6) Шевченко-Бачиньский: „Калина" хор мужеский. — II. часть: 7) Відчит; 8) Шевченко - Біликовский: „Гамалія" хор мужеский в супроводі фортепяна і деклямациї; 9) Чайченко Січиньский: „Дніпро реве" на хор мішаний в супроводі фортепяна з сольом барітоновим; 10) Шевченко: „Сон" деклямация. 11) Гушалевич-Вахнянин: „Наша жизнь" хор мужеский з солями теноровим і басовим. — Початок о 8 годині вечером. Цїни місць: крісло первородне 2 К, другорядне 1 К 40 сот., вступ на салю 80 сот. а для селян 40 сот., ґалерия 30 сот.

— **Ето зделал рум і каняк!** Минувшої неділї приїхало до Кракова 22 російских моряків з якогось купецкого судна, котрі їхали з Одеси до Реки (Fiume), щоби там перейняти відданий до направи корабель та відвезти его до Одеси. В Кракові задержали ся они на кілька годин а їх проводир Володимир Константинович Липін, вибрав з поміж них чотирох найпроворнїйших, межи ними одного, що умів по польски, дав їм 20 К. та післав на місто купити харчу на дальшу дорогу. Моряки зайшли до Малого ринку, але там замість поживи накупили руму та коняку, а коли собі вже добре підпили розпочали сварку, а на конець і страшну бійку. Полїциї лиш з великим трудом удало ся їх відвести до полицийного арешту. Аж в понеділок витверезили ся, а коли їх судия спитав, длячого они так били ся, відповіли: Ето зделал рум і каняк! (То зробив рум і коняк). По засудженю моряків на грошеву кару випущено їх на волю.

— **Нещаслива пригода.** В полудне дня 16. с. м. наїхав поїзд особовий, що ішов зі Станїславова, під Делятином робітника зелїзничого Василя Ньорбана. Машиніст, що правда, спостеріг его на кілька сот кроків перед поїздом, і дав сиґнал остерігаючий, але Ньорбан видко не чув, бо мав вітер против себе і шапку засунув був глубоко на уши. Нещасливий погиб на місци. Тепер веде ся ще слїдство, чи машиніст не завинив тим, що не задержав поїзду.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 22 січня. Нинї в цїсарскім замку відбуде ся торжественно ренунцияция архикняжни Елисавети Марії, дочки бл. п. архикнязя Рудольфа і архикнягинї Стефанії. З нагоди вінчаня архикняжни відбув ся вчера у архикн. Стефанії обід на замку Гецендорф під Віднем, на котрий прибув Цїсар.

Віденъ 22 січня. Вчера відбула ся велика рада воєнна під проводом Цїсаря.

Віденъ 22 січня. Neues Wiener Journal довідує ся, що перше засїданє палати послів відбуде ся дня 4 лютого.

Париж 22 січня. Часописи доносять, що вскорі відбудуть ся заручини російского наслїдника престола вел. князя Михайла з чорногорскою княжною Ксенією.

Льондон 22 січня. Як тутешні часописи доносять, зголошує ся велике число охотників до полудневої Африки. Замість 2000 зголосило ся їх 3.000. При кінци сего місяця відїдуть они до Африки.

— То для мене новина, що я тут довідав ся о проводирю короля, котрий займає так важне становище. Хибаж він такий дуже бистроумний?

— Він слабих здібностий, але учив ся дуже пильно.

— То хиба уряд могара єсть дідичний, як би якогось князя державного?

— Деж там!

— А як же він міг...

— От так, як то буває — перебив тут старий Ґаґабу тому, що розпитував. — Син властителя виноградника зїдає виноград на цїлий рот, а дитина дверника отвирає замки словами.

— А все-таки — відозвав ся тут якийсь старший віком з єреїв, котрий доси мовчав — заслужив ся Паакер яко могар не мало і має прикмети, котрі можна похваляти. Він невтомимий і витрезалий, не лякає ся ніякої небезпечности а вже хлопцем проявляв ділами велику побожність. Другі ученики діставши гроші виносили їх поза браму за овочі та ласощі, а він купував гуси, або коли дістав від своєї матери трохи більше гроший, то й молоді ґазелї, котрі приносив богам на жертву. Нема такого вельможі в краю, котрий би мав тілько амулетів, як він та тілько всїляких божків — а він ще й нинї один із найпобожнійших, а тота жертва за померших, яку він приносить за свого батька, то просто така, як би від якогось короля.

— А ми єму й вдячні за ті дари — відозвав ся на то скарбник — а та велика почесть, з якою він згадує свого батька ще й по смерти, єсть незвичайна та й вельми похвальна.

— Він у всім его наслїдує — сказав на то Ґаґабу — а хоч і не вмив ся до старого, то все-таки став поволи подібний до него, хоч на жаль лиш о стілько, о скілько гуска подібна до лебедя або сова до орла! Тамтой був гордий, а сей єсть бундючний; тамтой був прихильно строгий, а сей єсть просто лютий; там була повага, а тут зарозумілість; там була витревалість, а тут упертість. Що він побожний, то правда, і его дари можуть нам придати ся. Скарбник нехай тїшить ся ними, а дахтилї з кривого дерева смакують так само як і з простого! Але як би я був божком, то я би їх немав і за перо вудвуда, бо як там виглядає в тім серци, що приносить ті жертви, аж жаль бере, як там виглядає! Хмари і буря належать до Сета, а тут у внутрі, тут, оттут, — і старий вдарив ся по широкій груди — тут так все бурить ся і перевертає ся, що із ясного синього неба Ри, котре в души побожного повинно завсїгди весело і ясно сьвітити ся, нема місця і за отсю пшеничну паланичку.

— А хибаж ти так розслїдив его серце? — спитав гороскоп.

— Як отсю чарку! — відозвав ся Ґаґабу і притиснув блискучу посудинку від вина до нігтя. — Від пятнайцяти літ розслїджував заєдно! Той чоловік служив нам, служить та й буде служити. Наші лїкарі ужпвають на ліки також і гіркої жовчи з риби та й тої отруї, що людий убиває; а такі люди, як отсей...

— З тебе ненависть говорить — перебив гороскоп роздразненому старикови.

— Ненависть? — повторив той і уста зачали єму дрожати. — Ненависть? — і він вдарив ся знову кулаком по широкій груди.— То правда, що она не чужим гостем в отсїй старій посудині; але тепер нащур твої уши, гороскопе, та й ви всї послухайте що Вам скажу!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6 35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачова, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стрижа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	2·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня. Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7 10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходять		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10 25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 53) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^{1}/_{1}$	15·20	11 —	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^{1}/_{2}$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^{1}/_{4}$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^{1}/_{8}$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^{1}/_{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского,** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїто́гр., 290 карт [illegible]

Крім того два томи доповнюючі і один том списку (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без ґачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, [illegible] площа Марийска (готель францускии).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).